

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. na četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačuje se od štiristopne petstovke po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Položaj.

V opozicijo! Proč od čeških in poljskih egoistov, ki so veliko zakrivali, da smo Slovenci in Hrvatje zadnja desetletja bili politično in kulturno toliko zanemarjeni! Tako bobna „Slovenec“ sedaj že ves teden in postal je v tem tako silno radikalen, da je v sinočnem članku pritrdil celo stališču, katero je dr. Ferjančič že pred več meseci zavzel v parlamentarni komisiji desnice in potem na učiteljskem shodu, da se mora namreč slovensko vprašanje istodobno rešiti kakor češko.

In tako, kakor „Slovenec“ doma, tako delajo kranjski klerikalni poslanci na Dunaju, kjer slikajo razmere na Slovenskem tako, kakor da bi pri nas že vse vrelo in gorelo, in kakor da ves narod že ne želi družega, kakor boj proti vladi, proti Čehom in Poljakom, boj do skrajnosti.

Mi te najnovejše akcije katoliško-narodne stranke nismo nikdar smatrali za resno. Predobro jih poznamo, te naše Papeheimovce, da bi jim verjeli, da hočejo res v opozicijo. Vselej so se radi skrivali pod vladnim plaščem. Bili so vselej pripravljeni podpirati vsako vladno, in če je kdo zakrivil, da smo bili zadnja desetletja politično in kulturno zanemarjeni, zakrivali so to prav kranjski klerikalci. Trdi kruh opozicije jim ni nikdar dišal, in ostali so v vladnem taboru tudi tedaj, ko je ves narod silil, naj izstopijo iz Hohenwartovega kluba in naj zapusté koalicijsko žalostnega spomina, kateri na ljubav so izrečno odestavili narodna in verska vprašanja z dnevnega reda. Takrat je ves narod zahteval, naj gredo slovenski klerikalni z drugimi slovenskimi poslanci vred v opozicijo, takrat se nam je povsod veliko slabše godilo, kakor sedaj, a klerikalci se niso udali, dasi jim koalicijska za nji prodana narodna in verska načela niti skleda leče ni dala.

Tudi sedaj ne verujemo, da imajo klerikalci res namen, stopiti v opozicijo, posebno ne, ker vidimo, kako njihov učitelj in mojster tam v solčni Gorici pleše okoli zlatega vladnega teleta, ampak smo trdno preverjeni, da splošni narodno-politični položaj ni vzrok najnovejše njihove akcije.

Nepobitna resnica je, da do zadnjega tedna živa duša ni mislila na prestop slovenske delegacije v opozicijo, in še manj na izstop iz desnice, na ločitev od Čehov in Poljakov. Na Kranjskem je bilo vse mirno. Samo veliki socialni politik, gosp. Ivan Evangelist, je časih nekoliko zagoderjal, ker Kaizlova in Bärnreitherjeva socialna politika ni urejena po njegovih predpisih, sicer pa so se politiki in nepolitiki strinjali v tem, da morajo slovenski poslanci vztrajati v desnici in delati na to, da pridejo v veljavo načela, na katera so se združile slovanske stranke. Tudi v drugih pokrajinah ni bilo dosti drugače. S Štajerskega, s Koroškega in zlasti s Primorskega so se sicer čule pritožbe in to utemeljene pritožbe, ali izstopa iz desnice in prestopa v opozicijo ni nihče zahteval, dokler ni bil dr. Ferjančič poklican na posvetovanje z ministerskim predsednikom.

Iz tega posnemamo, da so kranjski klerikalci začeli najnovejšo svojo akcijo zgolj iz osebnih motivov, samo zato, ker je bil na posvetovanje z vladno poklican liberalci dr. Ferjančič in ne katoličan Povše. To je pravi vzrok vsega počenja, ker naši klerikalci radi marsikaj potrpe, samo tega ne preneso, da bi tudi kak slovenski liberalci imel na Dunaju kaj upliva in da bi imel slovenski liberalci pri važnih momentih besedo. Samo sovraštvo proti narodni stranki, proti slovenskim liberalcem je narokovalo klerikalni stranki, da je uprizorila svojo najnovejšo akcijo, a uprizorila jo je le s tem namenom, da vladi pokaže, kako velik je klerikalni upliv v „Slovenski krščansko-narodni zvezi“, da prav za prav ona to zvezo komandira in da mora vlada v celi zvezi upoštevati samo njo. V resno opozicijo ne pojdejo naši klerikalci nikdar, najmanj še iz občnih narodnih in političnih razlogov, ker pri klerikalni stranki taki razlogi niso nikdar odločevali, ampak so bili zanjo vedno samo strankarske koristi odločilne.

Vse drugačne vrednosti je to, kar je akcijo kranjskih klerikalcev podpirajoča „Edinost“ pisala v tej stvari. Umeje se po sebi, da „Edinosti“ njegova stališča niso narokovali tisti nagibi, kakor

našim klerikalcem, ampak da so ga jej usilile narodne, politične in gospodarske razmere na Primorskem. „Edinost“ je podala uprav obupno sliko o teh primorskih razmerah in prišla do žalostnega zaključka, da se slovenski in hrvaški živelj na Primorskem potaplja v lahonskem morju, da mora politično in narodno umreti, ako se razmere ne predrugačijo.

Če so razmere na Primorskem postale tako obupne, da je slovenski in hrvaški živelj že izgubil vero v svojo prihodnost, če se res potaplja v italijanskih valovih, potem prosimo odgovora na vprašanje: je-li sedanji trenotek primeren, posekati še tiste stebre, na katere se mora potapljajoči se slovenski narod na Primorskem naslanjati?

Položaj je tak, da nastopi čisto gotovo dola vladanja brez parlamenta. Prav v tem hipu, ko stojimo takorekoč pred zatvoritvijo parlamenta, prav v tem hipu se zaletava „Slovenec“ v jedine naše prijatelje, v Čeha in Poljake in grize celo zvestega prijatelja našega naroda, odličnega slovanskega politika, finančnega ministra Kaizla in popolnoma po krivici, ter zastavlja sploh vse sile, da odvrne od nas vse, ki bi nas mogli ščititi v dobi, kateri se približujemo, v dobi, ko bode nemška birokracija zopet tako vsegamogočna, kakor je bila v najžalostnejših naših časih.

Komaj začetega zasedanja našega parlamenta bo kmalu konec. Poslanci pojdejo na počitnice in ministerstvo bo vladalo brez parlamenta. Nihče ne more reči, kako dolgo bo to trajalo. Morda le malo časa, morda pa kar nekaj let. Kaj smemo pričakovati, ako se izpolni sedaj volja „Slovenčeva“? Kdo si more misliti, da nas bodo podpirali Čehi in Poljaki, in da nas bo podpiral Kaizl v tem času, ako sedaj slovenski poslanci podstavijo vladi nogo, ako pusté na cedilu svoje zaveznike? Na nemške klerikalce pač ne smemo računati. Ti so slovensko delegacijo vedno odvrčali od energičnega dela ali jo za svoje reakcionarne naklepe izkoriščali, a slovenskemu narodu niso niti suhega kruha privoščili. Vlada, Čehi in Poljaki bi gotovo ničesar ne storili za nas, ako bi slovenska delegacija sedaj pre-

LISTEK.

Osmanbegovič.

(Spisal Robert Michel.)

„Osmanbegovič je lopov in njega ne imenujemo desetnikom.“

„Da, gospod stotnik, Osmanbegovič je lopov,“ ponavlja z nova nadporočnik Dolanski.

Narednik pa pravi: „Gospod stotnik, Osmanbegovič je najboljši strelec v vsej kompaniji in maršira tudi najlepše, vrhu tega ni bil dosedaj še nikoli kaznovan.“

„Ah, molčite, streljanje in marširanje še ni vse. Jaz pravim, da je Osmanbegovič lopov in dovolj je!“

Veselilo je Dolanskega, da Osmanbegovič ni avanziral. Zjutraj pri ekserciranju mu je grozil s sabljo, a Osmanbegovič je prav mirno rekel: „Gospod nadporočnik, ne tepite me!“ In vsi vojaki so ga čuli. Zakaj se ni raje pritožil pri poveljniku; a prav njegova mirnost je dražila nadporočnika. Ni ga udaril, a zardel je in začel kričati nad njim, kolikor je mogel, samo da bi si jezo utešil. Ko bi Osmanbegovič samo trenil z očmi, vsakal bi ga bil Dolanski. A Osmanbegovič se ni ganil in vsi vojaki so to videli.

„Ta ne postane desetnik, zato bodem jaz skrbel,“ mislil si je Dolanski.

Zadnje dneve ni šlo Dolanskemu ekserciranje po volji. Vsi vojaki so natančno izvrševali njegov komando, posebno si je prizadeval Osmanbegovič. Dolanski je bil nezadovoljen, kajti vedel je, da molčeči Osmanbegovič ima gotovo večji vpliv pri vojaki, kakor njegove jednake, zapovedujoče besede.

Prejšnje čase, ko je bil Dolanski pri nekem polku v provinciji častnik, bilo je vse drugače. Znal je materinski jezik svojih vojakov in vsi so ga ljubili. Pri ekserciranju je le rahel vdarec s sabljo več pomagal, kot vse poučevanje, in ako je bil vdarec malo prehud, špogal si je slab dovtip in vsi vojaki so se smejali. A pri Bošnjakih je vse drugače, in vsega tega je kriv le Osmanbegovič; niti jedenkrat se ne smeje njegovim dovtipom.

Ni bilo dovolj, da Osmanbegovič ni postal narednik, Dolanski ga je hotel ukloniti, da bode čutil njegovo oblast nad seboj. Osmanbegovič mora biti njegov sluga, njegov suženj. Blato s čevljev in sablje, katerega bode prinesel Dolanski z vežbališča, bode moral čediti, sobni prag pometati in še druga nizka dela, in vsak dan, vsak trenotek bode moral čutiti Osmanbegovič, da je suženj.

Stotnik ni bil s tem v začetku zadovoljen:

„Osmanbegovič zna najbolje streljati in marširati in je tudi največji in najlepši mož izmed vseh; njega rabim za častno stražo in glavno dvorno stražo.“

„Gospod stotnik, Osmanbegovič je lopov, in uničil nam bode vso kompanijo; jaz ga bodem vedno brzdal.“

Stotnik se je dal pregovoriti, sestavila se je prošnja na poveljstvo in v prihodnjem dnevnem ukazu je bilo odrejeno, da mora infanterist Juzuf Osmanbegovič kot sluga k nadporočniku Dolanskemu.

Osmanbegovič je bil kozav, a vzlic temu najlepši mož vse čete. Pri obleganju mesta Serajeva leta 1878. ga je prinesla mati v neko klet, kjer so bili skriti še drugi otroci. Mej otroci pa so se začele koze in vsi razven Juzufa so pomrli. A njegov kozavi obraz ni bil grd. Na licu, po katerem se je razlivala zdrava rudečica, se je videla divjost in kontrast mej njegovimi mirnimi, otročjimi očmi in divjimi potezami delal ga je lepega.

Poznejše dneve je imel Dolanski mnogo posla, dobil je štirideset novincev, da jih je izuril. Jezik mu je tekel lažje in tudi dovtipov se je lotil, vojaki so se zopet smejali in kjer se ni znal izraziti, pomagal je s sabljo. Njegovi novinci so bili kmalu najboljši v vsem polku.

skočila v nasprotniški tabor in razgnala desnico. Najmanj pa bode to na korist potaplajočemu se slovanskemu življu na Primorskem. Slovenska opozicija tega potapljenca ne bo rešila, pač pa bi ga slovenska delegacija s prestopom v opozicijo pahnila od zadnje zaslombe, da se še prej potopi, mu — takorekoč — dala poslednjo brco.

To je naše mnenje o položaju. Povedali smo je še enkrat z ozirom na izvajanje čestite tržajske kolegije. „Slovenec“, ki toliko trobi, pa še vedno ni povedal, kaj zahteva od vlade in desnice, bi tega pač ne bil zaslužil, ker smo trdno preverjeni, da je vsa njegova akcija le komedija. „Slovenčevci“ bržčas čutijo, da s konsumnimi društvi ne gre naprej, da se narodna stranka ne da kar tako potolči, ampak da pridobiva čedalje več upliva in zato je pri prvi priliki — in to ji je dal grof Thun povod s tem, da je povabil na posvetovanje dr. Ferjančiča — oblekla togo opozicije, katero pa vrže hitro zopet mej staro šaro, kadar vidi, da začne voda teči zopet na njen mlin.

V Ljubljani, 29. septembra.

Slovanska krščanska narodna zveza in položaj na desnici. „Politik“ piše: Parlamentni in politični položaj se je očitno zelo poostiril, še predno je levica sploh kaj sklenila. V slovensko-hrvat-maloruskem klubu je nastalo vretje, ki se ne more smatrati več malovažnim, nego more postati vladi zelo kritično, kakor je tudi za nadaljni obstoj večine nemala nevarnost. „Slovanska kršč. narodna zveza“ hoče staviti namreč vladi in svojim dosedanjim zaveznikom alternativo, da se prizna opravičenost zahtev Hrvatov, Slovencev, in Malorusov, ali pa ne morejo vlada in desničarske stranke več računati, da bi jih omenjene slovanske skupine podpirale. „Politik“ upa, da se mesto dr. Krekovega predloga, naj stopi klub v opozicijo, sprejme posredovalni predlog posl. Wachnianina, ki hoče, naj eksekutivni komité desnice pri vladi posreduje za Slovence, Hrvate in Maloruske ter se potegne za to, da se odpravijo v dotičnih deželah sedaj že neznosne razmere z uspehom. „Politik“ smatra tudi ta milejši predlog za ultimatum omenjenega kluba ter sodi, da morajo desničarske stranke sedaj zapustiti svojo rezerviranost napram vladi ter se morajo nemudoma z vso odločnostjo potegniti za zahteve zaveznikov.

Krščanski in židovski otroci se naj ločijo. Tako je sklenil dunajski občinski svet s 53 glasovi proti 20 glasom. Predlog se je glasil: Občinski svet na Dunaju pozdravlja odlok dunajskega okr. šolskega sveta z dne 5. septembra t. l., s katerim se naroča vsem vodstvom ljudskih in meščanskih šol, naj pri razdelitvi šolskih otrok v razrede in oddelke pazijo na to, ali so otroci krščanske ali kake druge vere. Hratu izreka občinski svet trdno upanje, da bodeta nižjeavstrijski deželni šolski svet in naučno ministerstvo sprejela odobruje ta odlok na znanje, spoznavši, da ne ugovarja odlok nobeni zakoniti določbi, ampak more pravno-versko odgojo

Mej tem časom je pozabil Dolanski na Osmanbegoviča popolnoma. Bil je jako malo doma, ker je imel čez dan z rekruti dovolj posla in na večer je šel po navadi v mesto. Osmanbegovič je imel stanovanje v najlepšem redu in ako se je Dolanski vračal domov, čakal ga je pri vratih.

V mrzlih zimskih dnovih je ostal Osmanbegovič le vedno v stanovanju in raz njegov obraz je izginela zdrava rudečica. A veliko otročje oko je ostalo na predrugačenem obrazu mirno kot prej. V Dolanskem pa se je zbudilo znova poželenje, maščevati se nad osramočenjem, katero mu je prizadel Osmanbegovič pred vsemi vojaki. In saj vendar nihče ne vidi, da mora Osmanbegovič snaziti blato in da ga je postavil v najnižjo stopinjo! Sicer pa Dolanski sam tega ni čutil, kajti zdelo se mu je, da — odkar mu služi Osmanbegovič, — ni več gospodar v svojem stanovanju, ampak samo gost.

Opoludne je bil Dolanski v kompanjski kuhinji pri razdelitvi menaže, potem je šel v sobo svoje kompanije. Poleg okna, na mali mizi je sedel četovodja, ter jedel z belega krožnika, in ostali vojaki so sedeli na dolgih klopih poleg delavne mize, ali pa na svojih malih zabojih; vsak je imel v cianasti posodi juho. Turki obdrža pri kosilu svoj fes na glavi, katoličani in pravoslavni pa so odkriti. Tudi Osmanbegovič je sedel pokrit mej njimi in danes prvič, odkar je postal sluga. (Konec prih.)

krščanskih in židovskih otrok samó poglobiti in pospešiti. Tudi se ne bodeta slavnoista ozirala pri tem na tendenciozne in sovražne glasove in nazore strankarskega časopisja. — Vsekakor je sklep dunajskega obč. sveta s pedagogičnega stališča prav umesten, kajti verski in nramni navori židov so čestokrat docela nasprotujoči krščanskim.

Razoroženja. Carjevemu predlogu so se dolejš pridružile sledeče vlasti: Italija, Severna Amerika in Španija. Iz Londona se sedaj poroča, da se pridruži tudi Anglija, odgovor na rusko noto pa more poslati vlada šele sredi oktobra, kajti takrat se vrnejo vsi ministri s počitnic. Angleški diplomatični zastopnik v Peterburgu je še pred tedni izjavil grofu Muravievu, da pozdravlja i angleška vlada i angleški narod predlog carjev naj-simpatičnejše. Lord Salisbury se je te dni pripeljal v London, Chamberlain in drugi ministri pa pridejo šele prihodnji teden.

Revizija Dreyfusove obsodbe. V zadnji ministerski seji, ki se ni vršila pod predsedstvom Faureja, je prečital justični minister Sarrien pismo, s katerim izroča generalnemu prokuratorju Manau kasacijskega dvora vse akte, ki se tičejo Dreyfusove obsodbe. Manau, ki je ovrzel prvo obsodbo Zole, je še sedaj predsednik kasacijskega dvora. Javlja se, da se je število aktov proti Dreyfusu nakrat sumljivo zmanjšalo. Vlada je vrgla že sama nekaj sleparskih pisem v koš. Kasacijski dvor pa bo imel vendar le še dovelj opravila, da ovrže veliko število ponarejenih dokumentov. Sarrien je izdal te dni na vse državne pravdnike poziv, naj preprečijo vsak nov napad na šefe francoske armade, češ, ti časnikarski napadi so kvarni disciplini v vojski ter blatijo pred svetom francosko vojaštvo. „Independance Belge“ trdi, da so razkritja Esterhazyja resnična in zanesljiva. Esterhazy je dobil zanje denarja, a dobil je tudi denarja, da je lastne besede zopet tajil.

Anarhisti. Švicarski zvezni svet je zopet sklenil, naj se izžene 8 inozemskih anarhistov. Dolejš so jih izgnali že 44. Ko bode kantonalna oblast spremila vse te anarhiste preko meje, bo zvezni svet objavil njihova imena. Mnogo anarhistov je zapustilo Švico še predno je začela vlada postopati toli radikalno. — Generala Rava Becaria, poveljnika v Milanu, so preganjali anarhisti po vsej Švici, vendar mu niso mogli do živoga, ker ga je spremljevalo več policistov. Generala so hoteli anarhisti umoriti radi njegovega energičnega postopanja proti anarhistično-revolucionarnim izgredek v Milanu. — V Pisi je našla policija anarhistično društvo, ki je štele 22 členov, mej njimi je bil jeden baje tudi iz Trsta. Njegov načelnik je hotel baš v Francijo, ko so ga zaprli.

Paladna revolucija na Kitajskem bo imela morda še velike posledice. Angleške bojne ladje so že na potu na Kitajsko in ruske čete so namenjene v Pekin, kjer so nastali veliki neredi. Listi javljajo, da je cesar bolan, da je mnogo prvih uradnikov na dvoru odstavljenih ali pregnanih. Morda se izcimi iz vse afere prava revolucija.

Slovenskemu učiteljstvu!

Vsi narodi širne in mogočne Avstrije žalujejo z ljubljanim svojim Vladarjem ob nenadomestni izgubi, ki je tako nenadoma zadela Nj. Veličanstvo presvitlega cesarja, monarhijo, — nas vse. — In to sožalje, ki se je tako mogočno — rekel bi veličastno — pojavilo, je našemu Očetu — vladarju gotovo blažilni balzam, ki mu olajšuje te težke trenutke Njegovega življenja.

Patrijotizem, ki se ravno ob tem groznem udarcu tako lepo kaže v vseh slojih avstrijskih narodov, prošinja gotovo tudi nas slovensko in istrsko-hrvatsko učiteljstvo. S svojim cesarjem tudi mi čutimo, Spomin na „rožo bavarsko“, na Njo, ki je imela tako čuteče srce za vsako človeško bōl, bode nam neizbrisen. A to nam ni dovolj! Tudi dejansko hočemo pokazati svoja patrijotična čutila. S skromnimi svojimi močmi hočemo postaviti svoji cesarici dostojen spomenik, da uvekovečimo Njo, ki je vredna uvekovečenja.

V zmislu blagih načel, ki so vedno vodila Nj. Veličanstvo pokojno cesarico Elizabeto, je sklenil podpisani direktorij, trdno uverjen, da z njim so-glaša vse v „Zavezi“ združeno slovensko in istrsko-hrvatsko učiteljstvo, da se ustanove potom prostovoljnih prispevkov tri „Cesarice Elizabete ustanove“ po 50 gld., in sicer jedna za Kranjsko, jedna za Štajersko in jedna za Primorje. Te ustanove naj so namenjene učiteljskim sirotam, v pomanjkanju teh pa učiteljskim otrokom, ki se šolajo na srednjih ali na visokih šolah in se bodo podeljevale vsako leto v 10. dan septembra.

V slabih naših gmetnih razmerah sicer ni pričakovati, da bi se potrebna glavica nabrala še letos; a to tudi ni, da bi moralo biti; nabiranje traja lahko delj časa.

Uverjeni pa smo, da bo spomenik, ki ga bomo s tem postavili pokojni cesarici Elizabeti, dostojen znak našega patrijotizma, sgrajen po načelih Nje, ki je bila volika zaščitnica ubogim sirotam, sgrajen s združenimi močmi!

Vas pa častiti stanovski tovariši in tovarišice, prosimo, da blagovolite odzvati se našemu pozivu polnočestvilno vsak po svoji moči, ter položiti svoje darove na altar patrijotizma in milosrčnosti.

Direktorij „Zaveze slov. učiteljskih društev“ v Št. Juriju pri Kranju, dne 18. sept. 1898.

Drag. Česnik,

tajnik.

Opomnja: Prispevki naj se blagovolijo za zdaj vpošiljati blagajniku „Zaveze“.

L. Jelenc,

predsednik.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 29. septembra.

— (Slovanska krščanska narodna zveza) je dobila od ministerskega predsednika grofa Thuna pismo obvestilo, da ji izreka Nj. Veličanstvo cesar svojo zahvalo za izrečeno sožalje povodom smrti cesarice Elizabete.

— („Aida“.) Ta velika, pod uplivom Wagnerja vglasbena opera Verdija bo vsekakor najznamenitejše in najtežavnejše delo slovenskega opernega repertoirja. „Aida“ se poje samo na največjih gledališčih in le tam, kjer imajo zares izvrstne pevke moči. Intendanca slovenskega dramatičnega društva hoče uprizoriti to veleslavno delo v zavesti, da premore take pevce, ki bodo „Aidi“ povsem kos. Primadona gđ. Stropnická je pela že v Brnu ulogo „Aide“ z najlepšim uspehom, gđ. Radkiewicz pa je kot kraljevska hči Amneris uprav izvrstna. Gosp. Rašković se je zavezal z vso svojo marljivostjo, da izvede veliko in izredno naporno vlogo Radamesa dovršeno. Vlogo kralja Amonasara bode pel režiser gosp. Noll, ki je pel to svojo majhno, a velevažno, dramatično vlogo z najboljšim efektom že v Bukareštu, Barceloni in Odesi. Reprezentacijsko in deklamatorično vlogo velikega duhovnika Ramphisa pa poje gosp. Fedyczkowski. Manjše vloge so tudi vse v spretnih rokah. Intendanca je dobila originalne in dragocene egiptovske rekvizite iz znane berlinske tvrdke Commanditharuch, kostumi so se naročili deloma v Pragi, deloma so se izvršili — pod spretnim in zaslužnim vodstvom gosp. Fedyczkowskega — v Ljubljani, nove dekoracijske dele pa sta naslikala gg. Kramaršič, oče in sin. Skrbjeno je torej vsestransko, da bode opera „Aida“ kolikor možno dovršena i v umetniškem i v sceničnem oziru. Slovensko občinstvo bo izvestno znalo ceniti trud in požrtvovalnost naše intendance ter bo z najobilnejšim posetom poplačalo njen in slovenskih umetnikov trud.

— (Usposobljenostni izpiti) za obče ljudske in meščanske šole se začno pri ljubljanski komisiji dne 7. novembra t. l. ob osmih zjutraj. Prošnje je poslati do 1. novembra.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) priredi v soboto, dne 1. oktobra t. l., v gostilnici g. Josipa Kramarja zabavni večer v slovo onim članom, kateri morajo letos iti v vojake. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina prosta. Gostje in prijatelji petja dobro došli.

— (Anarhist Koller,) kateri je bil dne 11. t. m. prišel z Reke v Št. Peter in je tam klical „Viva l' anarchismo“, se nabaja sedaj v preiskovalnem zaporu dež. sodišča v Ljubljani in se bo proti njemu vršila te dni kazenska obravnava.

— (Telefonska zveza z Dunajem) je bila ponoči od torka na sredo in tudi včeraj dopoldne pretrgana, ker so neznani zlikovci nad Gradcem odstrigli in ukradli velik del žice.

— (Premembe v učiteljstvu.) Deželni šolski svet je v zadnji seji imenoval začasne učiteljice gospodične: Elizabeto Klemenčič v Doberničah, Emo Žerjav v Breznici, Karolino Klemenčič v Škocijanu, Pavlo Brezovšek v Trebelnem, Magdaleno Pezdirec v Črnomlju za stalne učiteljice na njihovih sedanjih mestih. Učitelji gg. Fran Luznar v Primskovem, Fran Rojina v Šmartnem pod Šmarno goro in Fran Raspočnik v Vodica so imenovani nadučitelji na svojih sedanjih mestih. Premeščeni so: g. Fran Punčuh iz Slavine v Tomišelj, gđna. Ana Praprotnik iz Studenca na Primskovo, gđ. Kristina Schuller iz Boh. Bistrice v Šmartno pod Šmarno goro, gđ. Ivana Hromec iz Št. Jurija k D. M. v Pulju, gđ. Ana Zarnik iz Srednje vasi v Škocijan, g. Jakob Slapar iz Zaloga v Radeče, gđ. Ida Mally iz

Preostaja v Šentjur pri Kranju in gđ. Ivana Piller is Postojine v Studenec, učitelj v Kobaridu g. Jos. Rakovšek je imenovan učiteljem v Veliki vasi.

— **(Cesarjev oklic v kočevskem okraju.)** Poročali smo, da so bili v Ribnici in v Kočevju nabiti samonemški — v Ribnici tudi samoslovenski cesarjevi oklici in dostavili, da se je našemu poročevalcu v Ribnici povedalo, da je glavarstvo poslalo županstvu razrezane oklice. Z ozirom na to nam poroča ribniški župan g. dr. Teodor Rudesch, da je okrajno glavarstvo poslalo ribniškemu županstvu nerazrezane dvojezične oklice. Te oklice je razrezalo županstvo, da bi se tako lažje širjemo občinstvu objavili, ker je županstvo samo dva dvojezična iztisa dobilo. Za ribniško občino je to premalo, zato je županstvo jeden slovenski del nabilo na cerkev poleg velikih vrat, drugega sredi trga na hišo gospe Marije Arko št. 2, kjer je čitalnica, jeden nemški del pa na Arkotov hotel, jednega pa na hišo gosp. Jos. Podboja št. 69 na konci trga, pri tem pa županstvo ni imelo nikacih narodnostnih namenov. Iz tega pojasnila spoštovanega gosp. ribniškega župana izhaja, da okrajnega glavarstva ne zadeva krivda, logično pa izhaja iz tega domnevanje, da je tudi v Kočevju županstvo dobilo cele oklice, da jih je kakor ribniško — razrezalo. Dočim pa je ribniško županstvo nabilo slovenski in nemški del, le vsacega posebej, je bil po naših informacijah v Kočevju nabit samo nemški tekst, ne pa tudi slovenski. Ako ni tako, nas bo veselilo, če nam pošlje kočevsko županstvo pojasnilo, kje je bil v Kočevju nabit slovenski tekst.

— **(Dirka kluba dolenskih biciklistov v Novem mestu)** bo dne 9. oktobra. Vzpored dirke: 1. Dirka priredi se od Krške vasi do Novega mesta — 40 km; start pri km 111/2 blizu Krške vasi, cilj pri km 71/2 v Kandiji. 2. Dirka smejo vsi klubovi členi s kolesi, ki so najmanj 12 kg težka in imajo zavore. Vodiči so izključeni. 3. Prvi na cilj dospeli dirkači dobi naslov „Prvak dolenskih biciklistov za leto 1898/99“, dobiček v vrednosti 80 kron in častno svetinjo; drugi in tretji dobita darila v vrednosti 60 in 40 kron. Vsaki dirkač, ki prevozi progo v 90', dobi tudi častno svetinjo. 4. Vloga 5 kron plača se na startu. Prijave sprejemajo se le do 7. oktobra 1898. Vrsta se žreba na startu. 5. Preprič meji dirkači reši neovržno startna, oziroma ciljna komisija. 6. Dirkači zbirajo se dne 9. oktobra t. l. v „Narodnem domu“ v Brežicah ob 10. uri popoldne. Odhod iz Novega mesta ob 7. uri zjutraj. Skupni obed v Brežicah. Pričetek dirke točno ob 3 uri popoldne. 7. Na cilju igra sl. novomeška godba. 8. Ob 5. uri zvečer zbiranje v gostilni g. Pintarja v Kandiji, kjer igra novomeška godba; naznanitev rezultata in razdelitev dobitkov; prosta zabava. Za prenočevanja tujih kolesarjev skrbi klub. 9. V slučaju neugodnega vremena bo dirka z istim vzporedom dne 16. oktobra 1898. Prosi se obilne udeležbe! Gostje dobro došli!

— **(Samonemški poštni pečat.)** V rokah imamo „upisni list za vožnjo s pošto“, na kateri je pritisnjen samonemški poštni pečat pošte v Postojni.

— **(Učiteljsko društvo za radovljiški okraj)** nam sporoča: Dne 6. oktobra ob 10. uri bode v Koroški Beli maša zadušnica za prerano umrlim tovarišem Antonom Triplatom. Po maši se bode blagoslovil njegov grobni spominek, katerega je postavilo naše društvo.

— **(Olika nemškega mestnega svetovalca v Mariboru.)** V Mariboru je vzbudil splošno nevoljo, škandal, katerega je pred nekaj dnevi uprizoril neki mestni svetovalec in vinski trgovec. V ponedeljek, dne 19. t. m., zjutraj pripeljal je ta olikanec večjo družbo, v kateri je bil tudi neki natkar, neki nemški odvetnik, neki učitelj in še več drugih k poslopju „Narodnega doma“. Tu je ta imenitna družba ulomila zagrajo, s katero so zagrajeni vhodi stavbe, koračila po stopnicah v prvo nadstropje in na balkon. Na balkonu je družba zakrutila dve znani veleizdajski nemški pesmi, potem pa je občinski svetovalec Mariborčanom dal svoj blagoslov. Pokazal je mestu vzveličano nemško „obličje“ in menda pri tem tudi govoril iz missale Wuotanum besede: „Dem deutschen Weibeliede die gebührende Weihe.“ Delavci so potem pod balkon obćudovali „prijeten“ duh obilega sadu, katerega je imel nemški blagoslov. — Par dni pozneje je nemška sodrga ponoči razbila šipe na pazniškem stanovanju v „Narodnem domu“. V kaki zvezi je prvo in drugo dejanje, še ne vemo.

— **(Nesreča.)** V Gorici sta se dva učenca kmetijske šole igrala z revolverjem. Ta se je sprožil in krogla je 16letnega učenca Strausa zadela v vrat. Ranjenca so prenesli v bolnico, a upanja ni skoro nič, da okreva.

* **(Dragi drogov za zastave.)** Pred avstrijskim parlamentom stojita dva železna, z zlatim avstrijskim orlom okrašena droga za zastave. V proračunu sta zaznamovana droga, da veljata — 48.000 gld.!!! Koliko celjskih gimnazij bi se dalo napraviti namesto teh dveh drogov??

* **(„Truli dom“)** se imenuje tridejanska drama mladega hrvatskega pisatelja Srgjana p. Tuciča, ki je imela predvčeršnjim na zagrebškem odru izredno lep in zares popoln uspeh. Vsi listi so polni hvale o velikem dramatskem talentu gosp.

Tuciča. Tudi slovensko gledališče uprizori že prihodnji mesec g. Tuciča dramo „Povratek“, ki je imela lani v Zagrebu senzacionalen uspeh.

* **(Soproga morilka obešena)** Dne 24. t. m. je bila v Dolnji Tuzli obešena 34 let stara Sača Tahirovičeva. V družbi s svojim 18letnim sinom Osmanom je napadla s sekiro spečega soproga. Sin je držal očeta za nogo, žena pa je odsekala soprogo glavo. Potem sta ga zakopala. V jamo so pomagali nesti očetovo truplo tudi ostali štirje otroci. Orožništvo je truplo našlo ter dognalo morilca. Osman je bil obsojen v ječo za 8 let, Tahirovičeva pa na vešala.

* **(Ženitovanjsko popotovanje na Mont-Blanc.)** Mlad francoski zakonski par je šel prve dni svojega zakona, t. j. 14. t. m. ob 8. uri zjutraj na Mont Blanc ter se veselo vrnili. V Chamonixu ju je sprejelo nebrojno množstvo planinarjev.

* **(Dame nateple stotnika.)** V Bukareštu so tri dame, mati in dve odrasli hčerki, nateple stotnika Grabeska, ker se je izneveril — omoženi svoji ljubici, soprogi nekega stotnika. Zapuščena omožena ljubica je poiskala nezvestega ljubimca v prijetni družbi dveh drugih galantnih gospoj ter ga natepla s palico. Hčerki in mati so preganjale bežečega in krvavečega stotnika nato še na ulico, kjer so se potegnili za reveža policisti.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: **Za družbo sv. Cirila in Metoda:** G. Edi Rooss v Ljubljani nabral 6 kron v gostilni pri Zajcu mej gg. kolegi trgovskimi pomočniki — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— **Žalna koračnica.** Kakor smo že poročali, je kapelnik tukajšnjega pehotnega polka, gospod B. Frisek, povodom smrti cesarice Elizabete zložil žalno koračnico za klavir, ki je izšla v založništvu knjigotrtca O. Fischerja v Ljubljani. Lepa skladba se po zamolkem, jako veličastnem in karakterističnem uvodu razvije v nežno, globoko občuteno melodijo, prikipi v prvem oddelku tria na višek ter v zadnjem stavku izveni prav tako zamolklo, kakor se je pričela. Delo je zloženo v lahkem slogu brez posebnih tehniških težav, tako da ga lahko izvaja tudi manj izurjen igravec. Ker se mimo tega glasbotvor odlikuje po solidni harmonizaciji in fini, prikopni melodiji, si bode brez dvojbe pridobil dosti prijateljev. Zunanja oblika je lična, cena (50 kr.) ne previsoka.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 29. septembra. „Slovanska kršč.-narodna zveza“ je izdala komunike, v katerem pravi, da je imela od 26. do 29. septembra posvetovanja o političnem položaju. Poslanci vseh v „Zvezi“ združenih skupin so pri tej priliki navedli premnogo slučajev, iz katerih je razvidno, da se razmere v „Zvezi“ zastopanih narodov niso izboljšale, ampak da so postale še slabše. Obžalovati je zlasti, da se našajo pritožbe zlasti na slučaje, v katerih so se veljavni zakoni in naredbe prezirali in je torej imela vlada moč, tem slabim razmeram narediti konec. „Zveza“ mora konstatirati, da so volilci na raznih shodih v tem oziru izrazili svojo nevoljo. „Zveza“ je trdno prepričana, da v desnici združene stranke teh razmer ne odobravajo, zato je izjavila, da bo svoje razmerje k vladi urejala vedno le po vladnih dejanjih, da pa nima nobenega vzroka izstopiti iz desnice, dokler je prepričana, da se v njej združene stranke drže v adresnem načrtu določenih načel. „Zveza“ je z ozirom na to že storila primerne korake, da se razmere izboljšajo.

Dunaj 29. septembra. Današnje sejo poslanske zbornice je otvoril dr. Fuchs s slava klici na cesarja in se potem spominjal umrlega dr. Vašaty. Ministerski predsednik grof Thun je zahteval, naj zbornica voli kvotno deputacijo, na kar je predsednik dr. Fuchs obljubil, da postavi volitev kvotne deputacije na dnevni red jutrišnje seje. Potem so bili prečitani podani predlogi in interpelacije. Čtanje je trajalo dve uri. Mej temi predlogi so tudi nujni predlogi nemškoliberalnih veleposestnikov, naj se takoj začne prvo branje pogodbenih predlog in naj vlada pojasni, kaj se je z ogerško vlado dogovorila za slučaj, da se na pogodba ne reši parlamentarnim potom. Tudi nemški nacionalci, krščanski socialisti in druge stranke so podali več na pogodbo nanašajočih se predlogov in tudi drugih. Dr. Ferjančič je podal predlog glede sklepa graškega nad-

sodišča, s katerim se je proglasila brezpravnost slovenskega jezika, dalje predlog glede ustanovitve nadsodišča v Ljubljani in interpelacijo, s kako pravico je graško nadsodišče naročilo notarski zbornici kranjski, da mora vsa svoja uradna znanila razglašati pred vsem v nemškem jeziku. Ko so bile prečitane vse predloge in interpelacije je predsednik dr. Fuchs hotel zaključiti sejo in je naznanil, da postavi na dnevni red jutrišnje seje volitev kvotne deputacije in prvo branje pogodbenih predlog. Schwegel je opozarjal, da je njegova stranka podala nekaj nujnih predlogov glede nagodbe in je vprašal predsednika, če misli, da imajo vladne predloge prioriteto tudi pred nujnimi predlogi. Fuchs je rekel, da odgovori jutri, sicer pa da meni, da imajo vladne predloge to prioriteto. Daszynski je izjavil, da so socialni demokratje za prvo branje pogodbenih predlog, ne pa za njih prioriteto pred nujnimi predlogi. Steinwender je predsedstvo obsipal s psovkami, češ, da postopa perfidno in podlo, in da se je načrt, zagotoviti vladnim predlogom prioriteto rodil v glavi fevdalca Thuna. (Wolf: Kroni hoče nasuti peska v oči. Fuchs: Vi nimate besede. Wolf: Vas je tudi že pokvarila atmosfera na desnici.) Verkauf se je pridružil Daszynskega izvajanjem. Dipauli je izjavil, da je on sprožil misel, zagotoviti vladnim predlogom prioriteto pred drugimi in dokazal iz opravičnika, da je to popolnoma zakonito. Wolf je rekel, da bi bili kje drugje grofa Thuna že obesili. (Schönerer na Fuchsa: Vi hudodelec! Vi pomočnik in sokrivec gaunerja Abrahamowicza.) Wolf je rekel, da ne bo miru, dokler vlada ne ugodí vsem zahtevam njegove stranke, češ, mi se držimo celovške in hebske prisige, storite kar hočete, dan maščevanja pride gotovo. Gross je govoril v smislu nemških strank, Jaworski je izrekel, da so Poljaki za prvo branje nagodbe, da žele, da se reši parlamentarnim potom. Lueger je govoril jako strastno. Ko mu je Wolf z mejklicem v spomin poklical dunajsko plinarno, so kršč. socialisti planili na Wolfa in vpili „ušivec“, „Halt dein Dreckmaul“, „Freches Maul“ itd. Škandal je bil tolik, da je bilo komaj umeti Luegerja, ki je trdil, da je vsak Thunov sokrivec, kdor je za obstrukcijo proti nagodbi. Engel se je v imenu Čehov izrekel za parlamentarno rešitev nagodbe. Naposled je obveljal Fuchsov dnevni red za jutrišnje sejo.

Dunaj 29. septembra. Trgovinski minister dr. Bärnreither je ministerskemu predsedniku grofu Thunu naznanil svojo demisijo ter jo utemeljil s tem, da se je vlada izrekla proti nujnim predlogom nemških veleposestnikov, katere so danes podali.

Dunaj 29. septembra. Parlamentarna komisija desnice se je ob polu 4. uri sešla na sejo, katere se udeležita grof Thun in dr. Kaizl.

Dunaj 29. septembra. Nemškonacionalna stranka je sklenila, nadaljevati obstrukcijo na vsak način. Nemškonapredna stranka se še ni odločila.

Gradec 29. septembra. Danes pri nadsodišču vršivša se razprava o slovenski pravdni zadevi je bila zopet sklicana samo nemški. Zastopnika dr. Krisper in dr. Kušar sta gajala predsednikovo postopanje ter predlagala slovensko razpravo, ker sta stranki slovenski in pravda slovenska. Senat je predlog zavrgel in zaukazal nemško razpravo, a predsednik je prisilil, zastopnika nemški razpravljati. Zastopnika sta pričela svoje govore s protestom zoper nemščino, na kar je predsednik dejal, da za ustne razprave ni nobenih naredb, kakor za pismeni postopek.

Budimpešta 29. septembra. „Pesti Naplo“ pravi, da je policija v Oršovi ujela anarhista, kateri je tam nameraval izvršiti atentat na rumunskega kralja Karola.

Kodanj 29. septembra. V gradu Amalienberg je danes zjutraj v starosti 81 let umrla danska kraljica Lujiza.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehačim ljudem priporočati je porabo pristnega „Mell-vega Seidlitz-praška“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer s rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepart, zaznamovan s varnostno znamko in s podpisom. Direktna pošiljatev ne pod 2 škatljici. 5 (5-13)

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
28.	9. zvečer	730.1	14.5	brezveter.	oblačno	
29.	7. zjutraj	730.8	13.8	sl. svzh.	dež	47.4
"	2. popol.	732.1	13.8	sl. vszvzh.	dež	

Srednja večerajšnja temperatura 14.3°, za 1.2° nad normalom.

Zahvala.

Vsem dragim prijateljem in znancem, ki so me boleznijo in ob smrti mojega iskreno ljubljene soproga, oziroma očeta, sina, brata in vsake, gospoda

Ludovika Wölfling-a

trgovca

na tako tolažilni način izražali sočutje, dalje vsem, ki so rajncemu z lepimi poklonjenimi venci in z obilnim spremstvom do zadnjega počitka skazali poslednjo čast, izrekam v svojem in v imenu svojih otrok in ostalih sorodnikov najtoplejšo in najsrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 27. septembra 1898.

(1518)

Leopoldina Wölfling.

Komptoirist

(volonter)

vzprejme se v lesno trgovino. Zahteva se znanje slovenskega in nemškega jezika. (1513-2)

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Dobro ohranjen klavir

se za primerno ceno prodaja. 1501.3

Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Pravnik

z lepo pisavo, želi takoj pri kakem odvetniku ali notarju kot pisar vstopiti.

Ponudbe na upravnistvo „Slovenskega Naroda“ pod „Pravnik“. (1492-3)

Vzprejemem

slovenskega stenografa

oziroma tudi pisarja z gladko in lepo pisavo. Vstop s 1. oktobrom ali tudi pozneje. Plača do 50 gld. po dogovoru in zmožnosti.

Dr. Dragotin Treo

(1502-3)

odvetnik v Postojni.

VIZITNICE

1374-4 priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Dobro ohranjene vinske sode

od 300—400 hl prodaja po nizki ceni trdka Alojzij Olifčič, Stari trg, Notranjsko.

Ravnokar je izšla knjiga:

Elizabeta

cesarica avstrijska, umorjena v Genevi.

Knjiga ima 4 podobe, krasno podobo cesarice, dalje napad in umor, pogreb in morilno orožje. Krasna knjižica je mladim in odraslim v trajen spomin blage cesarice. (1523-1)

Stane 12 kr., s pošto 14 kr.

100 knjižic 10 gld. franko doposlanih. Gospodom trgovcem priučen rabat. — Naroča se pri

Ivanu Bonaču v Ljubljani.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heba, Francovih varov, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lece - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heba, Francovih varov, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lece-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lece-Bled. — **Praga v Novo mesto in v Kečevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — **Priloh v Ljubljano j. k. Praga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak v Dunaj via Amstetten, iz Lipskega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lece-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak v Dunaj via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lece-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak v Dunaj via Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak v Dunaj, Lipska, Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Lince, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lece-Bleda. — **Praga iz Novega mesta in iz Kečevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Priloh v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044-71)

K inematograf Lumière

v steklenem salonu kazine.

Danes in vsak dan ob 5., 6., 7., 8. in 9. uri zvečer.

◀ izredne predstave. ▶

Nov vspeored:

1. Kavalkada rimskih in abesinskih vojsčakov.
2. Mačji zajutrek.
3. Prihod gondole v Benetkah.
4. Panorama Americe (snežno vreme) povzeto iz žel. vlaka.
5. Dragonski Steeple-Chaise.
6. Dirka v zaključih (Rim).
7. Dvoboj na pistole.
8. Ruski ples. (Na splošno zahtevanje.)
9. Italijanski karabinjerji.
10. Glumač.
11. Zamorska kopel v Kamerunu.
12. Bitka s snežinkami. (Na splošno zahtevanje.)

Vstopnina 20 kr., otroci in vojaki do narednika 10 kr. (1473-4)

Izjava.

Podpisane obžalujem razžaljive besede, katere sem govoril dne 24. avgusta t. l. v gostilni „pri Činkole“ proti Jožetu Makovec, pleskarju, in jih s tem preklicujem.

V Ljubljani, dne 29. septembra 1898.

(1524)

August Tomec.

Trgovski pomočnik

iz stroke mešanega blaga, prileten, nemškega in slovenskega jezika v govoru in pismu zmožen, izvežban v komptuarskem poslovanju, se vzprejma pod ugodnimi pogoji. — Ponudbe naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (1496-2)

V Švicariji

jutri v petek, dne 30. septembra

citrarski večer Omuletz-a in sina.

Začetek ob 7. uri.

(1525)

Fino prirejene ribe.

Najljubljene vabi **Ivan Eder.**

Trikot-perilo

za jesen in zimo ima za preprodajalce

Albert Matzner na Dunaji, l., Kohlmesseergasse 8.

Zavoje vzorcev, obsegajoče srajce, jopice, hlače za gospode, dame in otroke, v znesku 10-20 gld. proti povzetju ali dunajskim referencam. (1401-8)

Želi se kupiti rabljena (1509-1)

blagajnica

železna, v dobrem stanu, za knjige (in denar) hraniti, katera naj bode najmanj 48 cm široka, 37 cm globoka in 45 cm visoka. Večja sme biti, manjša ne.

Ponudbe s popisom in ceno vred naj se pošljejo na okrajno bolniško blagajno v Novem mestu.

Vzprejemem takoj v svojo notarsko pisarno pod ugodnimi pogoji v vseh notarskih strokah popolnoma zmožnega

kandidata

ali

konceptnega uradnika.

Niko Lenček

(1511-1)

c. kr. notar v Škofji Loki.

Kdor

hoče piti **dober konjak**

kupi naj

Cognac St. Julien

pri trdki

(1439-9)

Kham & Murnik.

RONCEGNO

najmočnejša naravna, arsen in železo so-držujoča mineralna voda (1238-4)

priporočena od prvih medicinskih avtoritet pri: anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in ženskih boleznih, malariji itd.

Pitno zdraviljenje uporablja se skozi celo leto. Zaloga v vseh trgovinah s mineralno vodo in lekarnah.

Augustin Ludvik

uradnik južne železnice

Franja Ludvik rojena **Špilar**

—*— poročena. —*—

Dunaj

Št. Peter na Hrasu

dne 28. septembra 1898.

(1522)

Priznanja večine plinovih zavodov. Trdno dobro funkcioniranje. Naj se ne zamenja s samovžigalnimi žarnicami.

Najsenzacionalnejše spopolnenje

plinove žarne luči plinov samovžigalec „Fiat lux“

z varnostno zaklopko

patentiran v vseh kulturnih državah

najpopolnejše in najsensacionalnejše sredstvo za prižiganje plina, prižige plin avtomatično, samo da se odpre plinov petelin, varuje torej eksplozije in otevanja po plinu, prižige glavni plamen pravilnega, zabranjuje pri drugih običajih prižiganja običajni eksplozivni pok in hrani vsled tega žarne mrešice prav izdatno, zadržuje prednost plinove žarne luči s prijetnostmi električne luči. Ne lahko brez spremembe obstoječih naprav uvede na vsakem gorilu. (1489-2)

Več tisoč že v porabi.

Cena aparatu 3 gld.

Samoprodaja za Ljubljano v plinarni ljubljanski.